

Allah'ın ilmi senin bekan için yeter!

Merve Hanım: Mesnevî-i Nûriye 206. sayfada geçen şu cümleyi izah eder misiniz: “Hâlık-ı Rahman-ı Rahim'in ilminde, meşhudunda, malûmunda baki kalmaklığın senin bekan için kâfidir.”

Allah İnsana En Yakındır

İnsan fanidir. Dünya hemen her bakımından insanı yiyip söndürmeye hazır bir potansiyele sahiptir.

Üzerindeki fena damgası insanı durmadan hırpalamaktadır. İnsan acizdir, yalnızdır, kimsesizdir.

Oysa “Allah'a İman” gibi bir güç kaynağı, kuvvet ağı ve kudret bağı insanın yanı başında, kalbi içinde hazır durmaktadır.

İnsan el verdiği elinden tutacak, gönül verdiği gönlünü sonsuz şekilde kavrayacak bu iman nuru kendisine şah damarından daha yakındır.

İnsan tek bir yönelişle, tek bir niyetle, tek bir halis teveccühle, katıksız bir samimiyetle bu devasa nura kavuşabilir ve artık fena rüzgârlarının can yakıcı darbesine maruz kalmaktan kurtulabilir.

Aksi takdirde, geleceğin yokluk, ölüm ve ayrılık taşlarıyla örülü yolları, insanı her gün yıkmakta, her gün soldurmakta, her gün ölmeden bin defa öldürmektedir.

İnsan Bir Bilse...

Varlıktan kopma düşüncesi dayanılmaz bir keder halinde insanoğlunun her gün gözünü karartmakta, her gün yüreğini yakmaktadır.

Oysa insan imanda ne yüksek varlık olduğunu, Allah'a yönelişte ne sonsuz hayat müjdesi gizlendiğini, Allah'ın rızasında ne erişilmez saadet bulunduğunu bir bilse...

Hiç imana karşı öyle kayıtsız kalabilir mi?

Hiç Allah'a karşı böyle duyarsız davranabilir mi?

Hiç Allah'ın emirlerine karşı böyle umursamaz olabilir mi?

Hiç Allah'ın rahmetine karşı böyle ilgisiz bulunabilir mi?

Öyle ki ölümle insan fenaya, yok olmaya, mahvolmaya, çürümeye, erimeye, bozulmaya, dağılmaya gitmiyor.

Ölüm hiçbir şekilde dağılmak ve bozulmak değildir.

Ölüm insanı sadece dünyadan koparıyor; hayattan değil, gençlikten değil, saadetten değil, rahmetten değil!

İnsan için dünyadan ayrılmak neden yok olmak olsun?

Kudret İnsanı Yeni Hayatlara Mazhar Kılıyor

Unutmamalıdır ki insan cisim itibariyle her sene değişmekte, her sene vücudunun yapı taşı olan hücrelerini bir yandan atarken, diğer yandan tazelenmektedir.

Bu bir yok oluş süreci değil, bir yenilenme ve tazelenme sürecidir.

Yaratılış faaliyetinin devam edışıdır.

Kudretin insanı ilmek ilmek işlemesi ve yeni hayatlara mazhar kılmasıdır.

Bir gün gelip vücut elbisesi birdenbire ruhumuzdan boşanırsa veya ruhumuz bir et ve kemik kafesten ibaret olan cisim yuvasından çıkar giderse, yani ölüm dediğimiz şey başımıza gelirse biz yok mu olacağız? Fena mı bulacağız?

Cismimizin çürüyüp dağılması bizim de dağılmamız, çürümemiz ve hayatı terk etmemiz demek mi olacak?

Yoksa hayat yeni bir tarz ve yeni bir biçimde devam mı edecek?

Cennet, İnsan İçin Hazırlanmıştır

İşte Bedüzzaman Hazretleri bu sorulara cevap veriyor.

Bedüzzaman orada diyor ki: "Sen bazı vecihlerden fenaya gittiğin zaman, Hâlık-ı Rahman-ı Rahîm'in ilminde, meşhudunda, malûmunda baki kalmaklığın, senin bekan için kâfidir."1

En yakının olan Allah biliyor ve bildiriyor ki, sen dünyadan gittiğin zaman, yok olmuyorsun. Allah'ın ilminde ve yüksek nazarında var olman; buna iman etmen ve

bunu iman cihetiyle hissetmen, varlık ve beka olarak sana yeter.

Nitekim senin için koca Cenneti hazırlayan O'ndan başkası değildir!

Seni yaratan ve seni tanıyan Allah, senin damak tadına, zevk anlayışına ve huzur iklimine uygun şekilde ve senin için ebedî Cenneti hazırlamıştır!

Senin bekan için ebedî Cennet yeter!

Hâlık-ı Rahman-ı Rahîm ezeli ilim, ebedî nazar, sonsuz rahmet, sonsuz rıfk u şefkat sahibidir. Bundandır ki, insan için, bütün zerratında ebediyeti ve bekayı barındıran Cenneti hazırlamıştır.

Dipnot:

1- Mesnevî-i Nuriye, s. 206.